31/08/2019

Η διαχρονική παρουσία του ελληνισμού στο Κοσσυφοπέδιο

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Τα σενάρια για πιθανή διχοτόμηση του Κοσσυφοπεδίου/Κοσσόβου και για ανταλλαγή εδαφών με τη Σερβία έχουν προκαλέσει εύλογα ερωτήματα για την ειρήνη στην περιοχή. Το πρώτο ερώτημα, το οποίο ευλόγως έρχεται στο μυαλό μας, αφορά την παρουσία της Ελληνικής Δυνάμεως Κοσσυφοπεδίου, της ΕΛΔΥΚΟ, η οποία αριθμεί 370 στρατιωτικούς.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας

Οι Έλληνες έχουν ενταχθεί στη διεθνή ειρηνευτική δύναμη KFOR και αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε δύο σημεία: Στην Πριζρένη, πρωτεύουσα του Κοσσόβου, το οποίο όμως η Ελλάς δεν αναγνωρίζει ως κράτος, και στη Μητρόβιτσα, δηλαδή στη ζώνη του βορείου Κοσσόβου όπου κατοικούν οι περισσότεροι από τους ενπομείναντες Σέρβους.

Τα Ορθόδοξα μοναστήρια της περιοχής αποτελούν την κοιτίδα του σερβικού

έθνους, γι’ αυτό και η Σερβία δεν έχει αποδεχθεί την ύπαρξη ανεξαρτήτου Κοσσόβου με αλβανική κυβέρνηση. Σημαντική, όμως, είναι και η πολιτιστική παρουσία του Ελληνισμού στην περιοχή.

Επτακόσια χρόνια πριν από την άφιξη των Ελλήνων στρατιωτικών της ΕΛΔΥΚΟ, έφταναν στο σερβικό τότε Κοσσυφοπέδιο Έλληνες αγιογράφοι από τη Θεσσαλονίκη και γενικότερα από τη Μακεδονία. Πρόκειται για την περίφημη Μακεδονική Σχολή αγιογραφίας, στην οποία ανήκει και ο γνωστός από τα έργα του στο Πρωτάτο του Αγίου Όρους Μανουήλ Πανσέληνος. Καλό είναι να θυμόμαστε και να τονίζουμε αυτή τη σπουδαία περίοδο της Βυζαντινής αγιογραφίας, διότι το όνομα «Μακεδονική» θα διεκδικηθεί από τους Σκοπιανούς, αν -ό μη γένοιτο- κυρωθεί και εφαρμοσθεί η Συμφωνία των Πρεσπών.

Όπως καταγράφει ο αείμνηστος βυζαντινολόγος Μανόλης Χατζηδάκης στο περιοδικό ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ των Χριστουγέννων 1985 (Αφιέρωμα στη Θεσσαλονίκη), από το 1300 μέχρι το 1330 ο Μιχαήλ Αστραπάς από τη Θεσσαλονίκη μαζί με τον συνεργάτη του Ευτύχιο βρίσκονται στην υπηρεσία Σέρβων ηγεμόνων και αγιογραφούν Ορθοδόξους ναούς στο Κοσσυφοπέδιο και στην κυρίως Σερβία. Στρέφουν την αγιογραφία από τη βαριά τεχνοτροπία προς μία πιο ελαφριά, πιο πολύχρωμη και πιο αφηγηματική. Το μαρτυρούν η Παναγία στη Λιέβισκα της Πριζρένης (1308/9), ο Άγιος Γεώργιος στο Στάρο Ναγκορίτσινο (1317) και άλλα έργα.

Το Κοσσυφοπέδιο είναι ένα ανοιχτό Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, στο οποίο οι Έλληνες έχουμε βάλει τη σφραγίδα μας. Άλλωστα τα Σερβικά Μοναστήρια, πολλά από τα οποία υπέστησαν καταστροφές και επιθέσεις, πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ενδιαφέροντος και μελέτης από όλους τους Ορθοδόξους, αλλά και από κάθε μελετητή του Βυζαντίου/ Ρωμανίας. Οι Έλληνες στρατιώτες κατά τα τελευταία χρόνια προστάτευσαν αρκετά Ορθόδοξα μοναστήρια και ναούς.

Σήμερα η Ελλάς πρέπει να ενδιαφερθεί για την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών μεταξύ Αλβανών και Σέρβων και για την προστασία της Ορθόδοξης πολιτιστικής κληρονομιάς στο Κοσσυφοπέδιο και στα Μετόχια.

Και ας μην ξεχνούμε ότι η πόλη Μητρόβιτσα του Κοσσόβου πήρε το όνομά της από τον Άγιο Δημήτριο!

Πηγή: cognoscoteam.gr